

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Hanou Kadaňovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený X., státní příslušnost X.
bytem X.
zastoupený advokátkou JUDr. Veronikou Pupalovou
sídlem Májová 606/35, Cheb

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vrácení žádosti o dočasnou ochranu žalobce pro nepřijatelnost dne 26. 1. 2026

takto:

- I. Zásah žalovaného spočívající ve vrácení žádosti žalobce o poskytnutí dočasné ochrany ze dne 26. 1. 2026 jako nepřijatelné byl nezákonný.
- II. Žalovanému se zakazuje pokračovat v porušování práv žalobce a přikazuje se mu, aby obnovil stav před vrácením žádosti žalobce o poskytnutí dočasné ochrany ze dne 26. 1. 2026 jako nepřijatelné.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.269 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Veroniky Pupalové, advokátky.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce je občanem Ukrajiny. Dne 26. 1. 2026 požádal v Česku o dočasnou ochranu podle zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Lex Ukrajina“). Žádost žalovaný dne 26. 1. 2026 označil jako nepřijatelnou, a to z důvodu uvedeného v § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Žalobce totiž dle něj získal dočasnou ochranu nebo jinou mezinárodní ochranu v jiném členském státě Evropské unie (konkrétně v Rumunsku), a bylo učiněno prohlášení dle § 3 odst. 3 Lex Ukrajina. Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Nezákonnost zásahu spatřuje ve vrácení jeho žádosti o poskytnutí dočasné ochrany ze dne 26. 1. 2026, evidované pod č. j. OAM- 304889/DO-2026 (dále jen „žádost“), jako nepřijatelné. Žalobce zároveň žádá, aby soud přikázal žalovanému obnovit stav před vrácením jeho nepřijatelné žádosti.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

2. Žalobce uvedl, že se rozhodl před válkou uprchnout z Ukrajiny do Česka, které si zvolil pro svůj další život s rodinnou a přáteli. Z Ukrajiny se přitom přemísťoval přes Slovenskou republiku, která mu udělila „dočasné útočisko“ platné od 16. 1. 2025 do 4. 3. 2025. Když žalobce zjistil, že žalovaný v obdobné situaci uděluje pobytová oprávnění v České republice, podal dne 26. 1. 2026 svou žádost. Ta byla žalovaným obratem vrácena jako nepřijatelná, s čímž žalobce nesouhlasí. Žalovaný měl vzít v potaz žalobcův projev vůle, záznam v informačním systému Temporary Protection Platform zaktualizovat a žalobci jeho pobyt v Česku zlegalizovat. Žalobce si zároveň pro jistotu dne 23. 3. 2026 svůj pobyt na Slovensku zrušil.
3. Stran přezkoumatelnosti nepřijatelnosti jeho žádosti žalobce odkázal na bod 5 rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 3. 4. 2025, č.j. 1 Azs 174/2024-42. Poukázal také na bod 32 téhož rozsudku, dle kterého se udělením dočasné ochrany ve smyslu Lex Ukrajina myslí poskytnutí dílčích práv osobám požívajícím dočasné ochrany podle Prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382¹ (dále jen „prováděcí rozhodnutí 2022/382“), nikoli udělení nebo poskytnutí dočasné ochrany jako takové. Dočasnou ochranou se tak míní pobytové oprávnění, které jsou členské státy včetně České republiky povinny držitelům dočasné ochrany v souladu s čl. 8 odst. 1 směrnice Rady (ES) č. 2001/55/ES² (dále jen „směrnice o dočasné ochraně“) poskytnout.
4. Žalobce dále považuje znění nového ust. § 3 odst. 3 Lex Ukrajina za rozporné s uniijním právem i judikaturou Soudního dvora Evropské unie. Odkázal přitom na bod 19 rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2025, č.j. 18 A 85/2025-21. Podle něj nově zavedený důvod nepřijatelnosti žádosti podle § 5 odst. 1 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 3 odst. 3 lex

¹ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana.

² Směrnice Rady (ES) č. 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

Ukrajina nemůže prolomit již ustálenou judikaturu správních soudů, která poskytnutí dočasné ochrany v obdobných situacích bez dalšího aprobejuje a postup žalovaného při vyhodnocování žádostí jako nepřijatelných považuje za nezákonný.

5. V reakci na žalobní tvrzení zvolil žalovaný aktualizované znění své argumentace, kterou již opakovaně před správními soudy přednesl ve skutkově a právně obdobných věcech (např. ve věci sp. zn. 18 A 172/2025, sp. zn. 6 A 151/2025; totožnou právní argumentaci pak neúspěšně zvolil ve věci sp. zn. 29 A 4/2026, sp. zn. 29 A 3/2026 nebo 29 A 7/2026).
6. Ke skutkovým okolnostem uvedl, že žádost vyhodnotil jako nepřijatelnou jednak podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina, neboť žalobce v minulosti již dočasnou ochranu získal v jiném členském státě EU. Tuto skutečnost žalovaný zjistil nahlédnutím do systému Temporary Protection Platform, v níž žalobce figuruje jako držitel dočasné ochrany v Rumunsku. Svědčí o tom znak „tp“ uvedený v rubrice „type of protection“. Jedná se o zkratku anglického „temporary protection“ a používá se tam, kde cizinec získal povolení k pobytu z titulu dočasné ochrany a dosud je jeho držitelem. Nadto žalobce při podání žádosti předložil potvrzení o získání dočasné ochrany na Slovensku.
7. Dále zdůraznil, že po odeslání oznámení o riziku vyčerpání kapacit dle § 3 odst. 3 Lex Ukrajina, které Ministerstvo vnitra zaslalo Evropské komisi dne 25. 8. 2025, je povinen důvod nepřijatelnosti podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina uplatňovat vždy, pokud žadatel již dočasnou ochranu v jiném členském státě získal.
8. K námitce rozporu uvedeného ustanovení s unijním právem žalovaný argumentoval zejména bodem 30 rozsudku SDEU ve věci C-753/23, *Krasiliva*, podle něhož mohou členské státy při posuzování žádosti zkoumat, zda dotyčný již nezískal povolení k pobytu z titulu dočasné ochrany v jiném členském státě. V této souvislosti poukázal na nově přijaté Provdávčí rozhodnutí Rady (EU) 2025/1460³, jehož nově zakotvené recitály 4) až 6) výslovně uvádějí, že členské státy nemají povinnost vydávat další povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany osobám, které jej již obdržely jinde. Podle žalovaného tyto nové recitály potvrzují, že dohoda členských států o neaplikaci čl. 11 směrnice o dočasné ochraně nikdy nezakládala právo na sekundární pohyb ani povinnost členských států vydat další pobytové oprávnění.
9. Žalovaný tak uzavřel, že směrnice o dočasné ochraně nezakotvuje právo osob požívajících dočasnou ochranu na volný přesun mezi členskými státy ani právo na opakované udělení povolení k pobytu. Podle jeho názoru je § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina aplikoval řádně a v souladu s unijním právem. Soudu proto navrhl žalobu zamítnout; současně doporučil zvážit položení předběžné otázky SDEU k výkladu čl. 8 odst. 1 směrnice o dočasné ochraně.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

Přípustnost žaloby

10. Zdejší soud posoudil, zda je zásah žalovaného nezákonný, a vycházel přitom ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“).
11. Soud také konstatuje, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě, je tedy včasná. Žaloba je zároveň přípustná (srov. rozsudek sp. zn. 1 Azs 174/2024).

³ Provdávčí rozhodnutí Rady (EU) 2025/1460 ze dne 15. července 2025 o prodloužení dočasné ochrany zavedené prováděcím rozhodnutím (EU) 2022/382

12. Soud o žalobě rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci řízení s tímto postupem nevyslovili nesouhlas. Jednání soud nepovažoval za potřebné nařídit ani za účelem provádění dokazování.
13. Soudu je dále známo, že ve věcech, o nichž vede řízení o ochraně před nezákonným zásahem, žalovaný zpravidla nevede spis ve smyslu § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), z něhož by soud mohl zjistit průběh správního řízení a ověřit zákonnost postupu žalovaného (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2023, č.j. 10 As 326/2022-88). V nyní posuzované věci je však situace odlišná. Žalovaný soudu poskytl spis vedený pod sp. zn. OAM-304886/DO-2026. Obsahem tohoto spisu je žádost o poskytnutí dočasné ochrany ze dne 26. 1. 2026 včetně fotokopie ukrajinského pasu žalobce platného od 20. 11. 2018 do 20. 11. 2028, potvrzení o udělení pobytového oprávnění vyplývajícího z dočasné ochrany ve slovenském a anglickém jazyce ze dne 16. 1. 2025, doklad o potvrzení ubytování ze dne 22. 1. 2026, printscreen ze systému Temporary Protection Platform a dopis žalovaného v anglickém jazyce ze dne 25. 8. 2025 informující EU o vyčerpání kapacit České republiky. Z uvedených listin soud vyšel při svém rozhodování.
14. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud žalobci poskytnout tehdy, je-li v jeho případě kumulativně splněno celkem pět podmínek. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a zásah byl zaměřen přímo proti žalobci nebo v jeho důsledku bylo proti žalobci přímo zasaženo (5. podmínka). Pokud není byť jen jedna z uvedených pěti podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2008, č.j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS).
15. V tomto řízení jsou splněny první, druhá, čtvrtá a pátá podmínka. Žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka), když mu byla žádost vrácena jako nepřijatelná. Vrácení žádosti nepředcházelo žádné správní řízení, žádost nebyla žalovaným věcně posouzena – nejedná se tedy o rozhodnutí, ale o faktický úkon – zásah (4. podmínka), který byl navíc nepochybně zaměřen přímo proti žalobci (5. podmínka). Lze tedy shrnout, že žalobce postupoval správně, když se na soud obrátil prostřednictvím zásahové žaloby.
16. Soudu tak zbývá posoudit, zda byla splněna třetí podmínka – tedy zda žalovaný při vrácení žádosti jako nepřijatelné postupoval v souladu s právními předpisy, či naopak nezákonně. Pro soud je pak stěžejní postavit najisto, zda žalovaný vyhodnotil žádost žalobce jako nepřijatelnou podle § 5 odst. 1 písm. b) a f) Lex Ukrajina v rozporu s (unijním) právem, či nikoli. Soud připomíná, že dle § 5 odst. 1 Lex Ukrajina, ve znění účinném od 3. 9. 2025, je žádost o udělení dočasné ochrany nepřijatelná, jestliže je
 - b) je podána cizincem, který není uveden v § 3,
 - c) je podána cizincem, který o dočasnou nebo mezinárodní ochranu požádal v jiném členském státě Evropské unie,
 - d) je podána cizincem, kterému byla udělena dočasná nebo mezinárodní ochrana v jiném členském státě Evropské unie,
 - (...)
 - f) je podána cizincem, který je nebo byl držitelem dočasné ochrany v jiném členském státě Evropské unie nebo státě uplatňujícím Schengenský hraniční kodex v plném rozsahu, poté, co Ministerstvo vnitra Evropské komisi zaslalo oznámení podle § 3 odst. 3.

17. Označení konkrétního důvodu, které se v praktické rovině ze strany žalovaného děje označením políčka u na žádosti předtištěného důvodu, je pro posouzení zákonnosti zásadní. Žadatel se tak totiž tímto způsobem dozvídá, z jakého důvodu nebylo jeho žádosti vyhověno. Je přitom povinností žalovaného sdělit cizinci (žadateli) důvod, pro který označil jeho žádost jako nepřijatelnou (k tomu srov. § 5 odst. 2 Lex Ukrajina).
18. Ačkoli se soud v souladu s žalobní argumentací v této věci zabývá nepřijatelností žádosti právě podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina, je nutné na tento důvod nepřijatelnosti nahlížet – vzhledem k jeho povaze – v souladu s dosavadní judikaturou vztahující se k důvodům nepřijatelnosti podle písm. c) a d) téhož ustanovení.
19. Je zřejmé, že žalovaný dosud nepřijal závěry ustálené judikatury týkající se nepřijatelnosti žádosti o dočasnou ochranu podle § 5 odst. 1 písm. c) a d) Lex Ukrajina. Soud proto i v kontextu tohoto případu připomíná již citovaný rozsudek SDEU ve věci *Krasilova*, na který NSS navázal tzv. „dubnovou judikaturou“ v rozsudcích ze dne 1. 4. 2025 č.j. 5 Azs 273/2023-27, č. 4683/2025 Sb. NSS, a ze dne 3. 4. 2025 č.j. 1 Azs 336/2024-42, a dalšími svými rozhodnutími. Soud zohlednil i následnou argumentaci žalovaného (např. rozsudky ze dne 23. 4. 2025 č.j. 10 A 6/2025-61, ze dne 30. 4. 2025 č.j. 5 A 36/2025-38, ze dne 31. 7. 2025 č.j. 6 A 58/2025-46 či ze dne 17. 10. 2025 č.j. 6 A 88/2025-55). Soud se s těmito závěry plně ztotožnil a v podrobnostech na ně odkazuje. Soud nepovažuje za účelné je stále znovu v úplnosti opakovat.
20. Žalovaný uplatňuje proti závěrům soudů o nepřijatelnosti žádosti podle § 5 odst. 1 písm. c) a d) Lex Ukrajina důvody shodné s těmi, které namítá v tomto řízení. Ačkoliv žalovaný shledal žádost žalobce za nepřijatelnou dle nového důvodu nepřijatelnosti [§ 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina], lze na posouzení této žaloby plně využít východiska již zmíněné „dubnové“ judikatury. Ust. § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina totiž stejně jako dosavadní § 5 odst. 1 písm. c) a d) vylučuje z věcného přezkumu žádosti cizinců, kteří jsou nebo byli (jako v případě žalobce) držiteli dočasné ochrany v jiném členském státě. Tato původní, byť formulačně upravená podmínka tvoří první ze dvou obsažených v § 5 odst. 1 písm. f); druhou, novou podmínkou je existence oznámení podle § 3 odst. 3 Lex Ukrajina. Platí přitom, že obě podmínky musí být splněny kumulativně.
21. Nejprve stručně k první podmínce. Úvodní část § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina pouze reformuluje a spojuje podmínky nepřijatelnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. c) a d). Rozhodujícím zůstává, že žádost osoby požívající dočasnou ochranu podle prováděcího rozhodnutí 2022/382, na kterou má nárok dle čl. 8 odst. 1 směrnice o dočasné ochraně, nelze odmítnout jako nepřijatelnou jen proto, že tato osoba požádala o povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany nebo jí bylo takové povolení v minulosti uděleno v jiném členském státě EU.
22. Na dočasnou ochranu tak má žadatel dosáhnout již na základě toho, že je vysídlenou osobou ve smyslu čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí 2022/382.
23. Zjistí-li žalovaný při podání žádosti oprávněné osoby o povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany, že tato osoba je vedena v informačním systému členských států Temporary Protection Platform jako osoba, která měla udělenou dočasnou ochranu (ia) nebo stále disponuje povolením k pobytu za účelem dočasné ochrany (tp) v jiném členském státě EU (jako je tomu v žalobcově případě), je povinen takovou žádost přijmout a vést o ní řádné správní řízení. V rámci řízení je povinen poučit oprávněnou osobu o jejích právech a v návaznosti na její případná tvrzení, důkazní návrhy či jiné procesní kroky ověřit, zda jí

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany bylo jiným členským státem skutečně uděleno a zda dosud, tedy ke dni rozhodování správního orgánu, trvá. Pokud by dočasná ochrana v jiném členském státě trvala, žalovaný musí žadatele poučit o nemožnosti čerpání práv plynoucích z dočasné ochrany ve více členských státech současně.

24. Jestliže bude žadatel na své žádosti dále trvat s tím, že chce tato práva nově čerpat výlučně v ČR, žalovaný ověří, zda vydáním povolení k pobytu na území ČR dojde dle práva dotčeného hostitelského státu automaticky k zániku předchozího pobytového oprávnění. V případě kladného zjištění žalovaný vydá oprávnění k pobytu. V případě negativního zjištění, resp. pokud se nepodaří relevantní právní úpravu v hostitelském členském státě vůbec zjistit, vyzve žadatele, aby sám v přiměřené lhůtě učinil kroky k ukončení pobytového oprávnění v jiném hostitelském státě. K tomu žalovaný poskytne potřebnou součinnost. Výše uvedené postupy odpovídají tomu, který je obsažen v bodě 78 rozsudku NSS ze dne 3. 4. 2025, č.j. 1 Azs 174/2024-42.
25. Optikou první podmínky žalobce splňuje výše uvedená kritéria pro přiznání dočasné ochrany ve smyslu čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí Rady 2022/382. V opačném případě by mu ji předtím rumunské orgány neudělily (viz znak „tp“ v systému Temporary Protection Platform). Žalovaný nevyvrátil závěry judikatury, dle nichž žalobce mohl opětovně žádat o dočasnou ochranu v ČR (sekundární pohyb). V důsledku toho, že žalobci vrátil žádost jako nepřijatelnou, vůbec neřešil žalobcem tvrzené okolnosti získání či aktivního statusu jeho pobytových oprávnění vyplývajících z dočasné ochrany, které žalobce v minulosti získal v Rumunsku a na Slovensku.
26. S ohledem na výše uvedené tedy soud uzavírá, že žalovaný pochybil, pokud žalobcovu žádost označil za nepřijatelnou z důvodu uvedeném v § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina.
27. K druhé z formulačních podmínek soud pro úplnost odkazuje na body 22 až 25 rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2025, č.j. 18 A 102/2025-21. Oznámení dle § 3 odst. 3 Lex Ukrajina svou povahou odpovídá oznámení dle čl. 25 odst. 3 směrnice o dočasné ochraně – jedná se o politický, nikoli právní akt, jehož účelem je upozornit unijní orgány na možné zatížení členského státu a vyvolat reakci Rady. Nelze z něj dovozovat jakékoli omezení práv jednotlivců ani možnost členského státu jednostranně regulovat sekundární pohyb. Směrnice neupravuje žádné právní účinky takového oznámení pro postavení žadatelů o dočasnou ochranu. Unijní právo v současnosti tento nový důvod nepřijatelnosti neaprobuje a neumožňuje, aby oznámení o riziku vyčerpání kapacit samo o sobě odůvodnilo odmítnutí žádosti.

IV. Závěr a náklady řízení

28. Soud tak uzavírá, že žaloba je důvodná. Žalovaný žalobcovu žádost věcně projedná. Bude přitom vázán názorem soudu, žalobcovu žádost tak nemůže posoudit tak, že je nepřijatelná dle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Ve správním řízení bude nutné věc věcně projednat, znovu posoudit žalobcem předložené důkazy ke splnění podmínek posouzení oprávněnosti osoby k podání takové žádosti. Pokud žalovaný dospěje k názoru, že budou splněny i další zákonné podmínky, pobytové oprávnění žalobci vydá.
29. Pokud žalovaný precizně a s ohledem na stávající judikaturu k výkladu tohoto pojmu ve smyslu a účelu Lex Ukrajina odůvodní, že je na místě závěr o vysídlení žalobce z Ukrajiny v období předcházejícím rozhodnému období, a že žalobce současně disponuje pobytovým

oprávněním z titulu dočasné ochrany v Rumunsku nebo na Slovensku, a bude-li současně žalobce splňovat též další podmínky, bude žalovaný postupovat následujícím způsobem.

30. Pokud bude pobytové oprávnění skutečně v Rumunsku či na Slovensku nadále platné, žalovaný žalobce poučí o nemožnosti čerpání práv plynoucích z dočasné ochrany ve více členských státech současně. Bude-li žalobce na své žádosti dále trvat s tím, že chce tato práva nově čerpat výlučně v České republice, žalovaný ověří, zda vydáním povolení k pobytu na území České republiky dojde dle práva dotčeného hostitelského státu automaticky k zániku předchozích pobytových oprávnění. V případě kladného zjištění mu žalovaný vydá oprávnění k pobytu. V případě negativního zjištění, resp. pokud se nepodaří relevantní právní úpravu v hostitelském členském státě vůbec zjistit, vyzve žalobce, aby sám v přiměřené lhůtě učinila kroky k ukončení pobytových oprávnění v jiném hostitelském státě. K tomu mu žalovaný poskytne potřebnou součinnost. Nebudou-li naznačené podmínky naplněny, žalovaný žalobcovu žádost zamítne.
31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta. Odměna náleží celkem za dva úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a za návrh ve věci samé (žaloba) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Za každý ze dvou úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu náleží zástupkyni žalobce mimosmluvní odměna ve výši 4.620 Kč, která se zvyšuje o 450 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, vše zvýšeno o částku 2.129,40 Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 12.269 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit žalobci k rukám jeho zástupkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. května 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

JUDr. Hana Kadaňová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.